

Neem je hart serieus, én nog wat meer

Op Valentijn gingen mijn vrouw en ik naar *The Fabelmans*. Steven Spielberg geeft in dit semi-autobiografische gezins-drama een terugblik op (zijn) filmgeschiedenis en jeugdperikelen. Beroemd werd de Jood Spielberg door *Schindler's List* (1993), en meer: *E.T.*, *Jurassic Park*, *Saving Private Ryan*... Nu portretteert Spielberg Sam Fabelman, een opgroeiende filmfanaat. Bij al mijn bewondering voor Spielbergs kwaliteiten viel me op, en *tegen*, hoe gemakkelijk hij jammer genoeg terugvalt op de oppervlakkige gemeenplaats 'volg je hart'. Als steun voor Sam, die zijn weg zoekt. En als rechtvaardiging voor Sams moeder die haar gezin opoffert aan een – volstrekt begrijpelijke – liefde.

Kijk, Spielberg is Spielberg. Hij maakt intens voelbaar hoe moeder jarenlang worstelt. Tussen haar enkelsporige man en de ellende wanneer haar keus tot haar kinderen doordringt. Toch lijkt de film niet bedoeld om de slogan 'volg je hart' ter discussie te stellen. Wie zou immers willen dat Sam van zijn filmpad was afgeraakt?

En moeder Fabelmans *Volg-ik-mijn-hart?*-worsteling dan? Haar *geworstel* lijkt mij veelzeggender dan haar *uitkomst*.

Soms is geen enkele uitkomst te verteren. Ja, iedereen doet er goed aan zijn of haar hart serieus te nemen. Diepere gevoelens. De soms subtiele signalen die ergens ver achter of onder in je bewustzijn knippen. Serieus nemen betekent dat je ze bewust wordt. Dat je je afvraagt wat ze betekenen. Juist dan en daardoor kun je ook je eigen verantwoordelijkheid vervolgens serieus nemen: hoe dan nu verder?

Die beslissing is niet vanzelfsprekend. De worsteling is zelden enkel dit: ik wil mijzelf bevrijden van alles wat mij met anderen verbindt, maar mij nu hindert. Met het enkele doel dat ik uiteindelijk – *Hallelujah! Wat een bevrijding!* – mijn hart kan volgen. De worsteling is vooral een worsteling omdat en wanneer de uitkomst *niet* van tevoren vaststaat. Omdat je hart wel signalen en verlangens kan aangeven. Maar deze signalen en verlangens dicteren geen besluit. Je verantwoordelijkheid *begint* dan pas. Je afweging. Tot *jij* een besluit neemt.

Spielberg toonde mij de *verknootheid* van harten, opgebouwde levens en omgevingen.

Rob Nijhoff, 15 februari 2023; reacties: ikzoekcontact@duiven-velp.nl